

איסור הנאה לא משמע - וקשיא אפילו לחזקה, וכל שכן לר' אבהו. ולהנך תנאי - דבבא קמא פרק שור שנגח (מא, ב; ומב, א) דמפקי ליה להאי נקי לדרשא אחרינא, לאשמעינן דתם פטור מחצי כופר, דקאמר: נקי מחצי כופר אם המית איש, דאילו מועד משלם כופר שלם, והתם - אפילו חצי כופר לא משלם, ואיכא דמפיק ליה לדמי וולדות, אם נגח אשה הרה ויצאו ילדיה. ואידך - דנפקא ליה הנאת עור מנקי.

את לא דריש - לריבויא, דסבר לה כשמעון העמסוני, שפירש כל אתים שבתורה לרבות, כיון שהגיע לאת ה' אליהך תירא אמר: מה ארבה לירא עמו, פירש מכולן, וחזר בו מכל ריבויין שדרש, דמדהא לאו לרבויהי אתא - כולהו נמי לאו לרבויהי אתו.

לרבות תלמידי חכמים - שיהא מורא רבך כמורא שמים.

ולא יצבע בו - כגון בקליפי אגוזים, שהשומר אסור משום ערלה כפרי עצמו.

ולא ידליק בו את הנר - כגון בשמן של ערלה.

והשתא דכתיבי הני קראי - לאסריה.

לכם - דמשמע התירא, למאי אתא.

וכו'.

לכם למ"ל לכדתניא - הקשה הר"י מקורבל אמאי איצטריך ג' ערלים ליכתוב תרי ערלים לצביעה והדלקה ועל כרחך אתי' לכם לנטוע לרבים דאי להיתר הדלקה אתא לא לכתוב לכם ולא חד מהנך ערלים ונאסור מלא יאכל הנאה ומחד ערלים צביעה ולהדלקה אין קרא לאסור ואין לומר דמלא יאכל משמע לאסור אפילו צביעה והדלקה ואי הוה כתיב לא יאכל וחד ערלים הוה אסרינן מלא יאכל כל הנאה וערלים לשום דרשה והא דמצרכי' קראי לצביעה והדלקה היינו משום דכתב לכם דלכם משמע להתיר כל הנאה ולהכי אי הוה כתיב תרי ערלים ולכם הוה שרינן הדלקה אי אפשר לומר כן דמלא יאכל לא שמעינן צביעה דהא חזותא בעלמ' הוא כדאמר בהגוזל (ב"ק קא. ושם).